

HOMILIA BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO - Diecezjalna Pielgrzymka Rolników

Jasna Góra, 5 marca 2017 r.

1. Bracia i Siostry, Drodzy Pielgrzymi!

Po raz kolejny u stóp Jasnogórskiej Pani, Królowej Polski, gromadzi nas *XVI Pielgrzymka rolników i sympatyków wsi, absolwentów Ludowego Uniwersytetu Katolickiego Diecezji Kieleckiej*. Jesteśmy przed Cudownym Obrazem, aby Maryi zawierzać nasze życie, nasze rodziny, naszą pracę i nasze nadzieje. W obecnym roku jesteśmy zaproszeni, aby za przykładem Matki Jezusa dzielić się darem wiary: „Idźcie i głoscie” (Mk 16,15). Rozumiemy życzenie Jezusa i wiemy, że głoszenie Ewangelii jest naszym obowiązkiem.

Ewangelia jest dobrą nowiną, która zawsze pragnie się udzielać. Dlatego doświadczenie prawdy i piękna dąży do swej ekspansji, a każdy kto się nawraca, zyskuje większą wrażliwość wobec bliźnich. Dzielenie się dobrem sprawia, że dobroć się umacnia i rozwija, stając się darem dla innych (zob. EG 9). Dlatego nie powinno nas dziwić nauczanie św. Pawła, że *miłość Chrystusa przynagla nas* (2 Kor 5,14) i *biada nam, gdybyśmy nie głosili Ewangelii* (zob. 1 Kor 9,16).

Zatem Wielki Post nie jest tylko czasem myślenia o sobie, ale nade wszystko czasem nawrócenia z innymi i dla innych, w myśl zachęty, że nasze grzechy jaskrawe jak szkarłat, nad śnieg wybieleją (por. Iz 1,18). Zaproszenie do spotkania z Bożym miłosierdziem, żyjącym w przebaczącej miłości Jezusa Chrystusa, wybrzmiewa w modlitwie na rozpoczęcie Mszy św., abyśmy przez doroczne ćwiczenia wielkopostne postępowali w rozumieniu tajemnicy Chrystusa i dzięki Jego łasce prowadzili święte życie (zob. *Kolekta I-jej Niedzieli Wielkiego Postu*).

Odkrywanie na nowo swojej chrześcijańskiej godności pozwoli nam z zaufaniem przyjąć zaproszenie Jezusa, skierowane do nas głosem Kościoła, a takim zaproszeniem dla wielu z nas była Środa Popielcowa i posypany na

nasze głowy surowy popiół, znak przemijania i nicości

2. Bóg wobec człowieka ma bardziej ambitne plany, ponieważ stworzył go na swoje podobieństwo i dał mu szczęśliwą przestrzeń życia, jak słyszeliśmy w pierwszym czytaniu (Rdz 2,7-9; 3, 1-7). Odejście pierwszych ludzi od Boga, spowodowane kuszeniem węża, który jest obrazem złego ducha, głęboko zraniło ludzką naturę i zniszczyło zadane jej nadprzyrodzone dary. Bóg, który jest miłością, w tej miłości zawsze jest wierny. Odkrywamy ją w nauczaniu św. Pawła, który przesłaniem listu do Rzymian wprowadza nas w przestrzeń nadziei. Jest nią Jezus Chrystus, bowiem tylko dzięki Niemu otrzymujemy obfitość łaski, usprawiedliwienie ze wszystkich grzechów, aby żyć godnie, aby królować (por. Rz 5,12-19). To piękno życia widzimy w postawie Jezusa kuszzonego na pustyni. Jego ludzka natura była wystawiona na próby kuszenia. Jednak Jezus nie poddaje się kuszącej ofercie szatana, aby stać się wielkim za cenę zdrady, pychy i próżności (por. Mt 4,1-11). Każdy, kto jak Jezus, z odwagą i pełnym zaufaniem pokładanym w Bogu miłosierdzia, powie Złemu i jego natrętnym pokusom: „Idź precz, szatanie!”, jest zwycięski i nawrócony.

Miejmy pewność, że pokora i wstyd po uczynionym grzechu daleko są miłsze Bogu niż pycha po spełnieniu dobrego uczynku (św. Augustyn). Jakże szeroko otwarte są dla nas Boże źródła łaski przebaczenia. Od zawsze są nimi sakrament pokuty i pojednania, słowo Boże słyszane podczas Mszy św., przeczytane w ciszy naszych mieszkań czy przeżyte rekolekcje. Ozdobą tych dni są nabożeństwa pokutne: Droga Krzyżowa, Gorzkie Żale, a także koronka do Bożego Miłosierdzia. Sprawdzianem wielkopostnej drogi nawrócenia i pracy nad sobą, może nieraz bardzo trudnej, ale uwiarygadniającej nas w oczach Boga i naszych bliźnich, będzie podjęcie walki ze swoim wadami.

3. Piękna droga wielkopostnych zadań wyrasta z nauki Ewangelii, a jest nią modlitwa, post i jałmużna. Jest ona dostępna dla wszystkich bez wyjątku!

Modlitwa jest życiem nowego serca, a więc serca nawróconego i tęskniącego za Bogiem, prawdą i miłością. Miejmy pewność, że Bóg poprowadzi nas drogami i sposobami, zgodnymi z Jego upodobaniem. Każdy wierny odpowiada Mu zgodnie z postanowieniem swojego serca i osobistą formą swojej modlitwy (zob. KKK 2699).

Post jest wymagającym ćwiczeniem duchowym, zalecanym przez Jezusa. Stanowi drogę osobistej wolności i wyboru. Post wyraża nawrócenie w odniesieniu do samego siebie, do Boga i do innych ludzi (zob. KKK 1434).

Duchowym brylantem pośród tych trzech dróg jest jałmużna. O potrzebie dzielenia się z ubogimi przypomina Chrystus w przypowieści o bogaczu i Łazarzu (por. Łk 16,19-31). Tak więc jałmużna dana ubogim jest świadectwem prawdziwej miłości braterskiej, jest także praktykowaniem sprawiedliwości, która nadzwyczaj podoba się Bogu (zob. KKK 2462).

Nie bądźmy zatem podobni do ludzi, którzy chodzą podziwiać szczyty gór i wzdęte fale morza, i szerokie nurty rzek, i przestwór oceanu, i kręgi gwiazdne, a siebie zaniedbują (św. Augustyn). Bóg dał nam wszystko, aby zadziwiać świat, tak jak czynili to święci, a szczególnie wielka postać tego roku, św. Brat Albert. Tylko wierność łasce chrztu świętego jest warunkiem owocnego głoszenia Ewangelii i *misji Kościoła w świecie*. Sam przykład chrześcijańskiego życia i dobre uczynki, spełniane w duchu nadprzyrodzonym, mają zawsze siłę pociągania ludzi do Boga i do wiary (zob. KKK 2044).

Jako synowie i córki Kościoła kieleckiego, wierni Ojczyźnie i polskiej ziemi, odzyskajmy zapał i radość z ewangelizowania, nawet wtedy, kiedy trzeba zasiewać, płacząc. Niech świat wokół nas, ten bliski i daleki, przyjmie Ewangelię od sług Ewangelii, których życie jaśnieje zapałem, od tych, którzy pierwsi zaczerpnęli swoją radość od Chrystusa (zob. EG 10). Na drodze wielkopostnej przemiany przyzywamy wstawiennictwa Maryi, Gwiazdy nowej ewangelizacji, która orędziem fatimskim zaprasza nas do wytrwałej modlitwy różańcowej, do pokuty i nawrócenia. Amen.